

Lamprisk. In pa kakó se, zlobnik, na ves glás déreš;
85 Če še kaj zineš, vtaknem koj ti miš¹⁾ v ústa.

Kotal. Saj že molčím. Nikár me ne ubíj, prósim.

Lamprisk. Pustite, Kokal, zdaj ga!

Metrotima. Še ne sméš néhat',
Lampriske! Udri, dókler ni zašló sólnce.

Lamprisk. Al' bolj je pisan, nego gad, njegóv hřbet.²⁾

90 Saj mora vender i nad ličjem,³⁾ vsáj dvájset

Dobiti drúgih batin, malo stvár, náj bi

I bolje, nó Klijona⁴⁾ sama znál bráti.

Ê – ê! Le splakni skrivaj jezik svóy v médu.⁵⁾

Metrotima. Povédát grem, Lampriske, to domóv stárcu

95 Zanavlašč ter prinesem spet sebój spóne,

Da tem gospojam,⁶⁾ ktere je dozdáj čřtil,

Pokaže dečko, kak' v okove spét pléše.

(Dalje prihodnjič.)

¹⁾ »Miš v usta vtakniti« je rečenica, ki pomeni »komu usta zamašiti«.

²⁾ Namreč od tepenja.

³⁾ T. j., ko bode slonel nad kujigami, (ki so bile narejene od ličja papirovega grma), in čital iz njih, ali pa pisal na ličje.

⁴⁾ Klijona, Muza zgodopisja in oznanjevalka slave, upodabljala se je s papirovim zavitkom v roki.

⁵⁾ »Jezik v médu splakniti« pomeni »napraviti sladek ali prijazen obraz«.

⁶⁾ Namreč Muzam.

Bolnik in cvetje.

Slonel bolnik je na oknu,
Gledal v široki je svet,
V čaši ob njem se namakal
Šopek razvezan, razdet,

»Cvetje, podobno si meni:
Hitro osuješ se ti,
Meni takisto prerano
Ginejo mlade moči.

Prazno motrila bo okno
Deklica mimogredoč —
Cvetje osula se midva
Bodeva skoro — čez noč . . .»

J. Š.

